

بررسی تأثیر استامینوفن در میزان عوارض واکسن ثلاث

دکتر احمد طالبیان^۱، دکتر عباس تقوی اردکانی^۱، مهندس غلامعباس موسوی^۲

چکیده

سابقه و هدف: با توجه به نگرانی والدین از بروز عوارض واکسن ثلاث و گزارشات مختلف قبلی از تأثیر استامینوفن در کاهش عوارض واکسن ثلاث و به منظور تعیین تأثیر استفاده از استامینوفن در میزان عوارض ناشی از واکسن ثلاث این تحقیق بر روی کودکان مراجعه کننده به مراکز بهداشتی - درمانی شهرستان کاشان طی سال ۱۳۷۸ صورت گرفت.

مواد و روش‌ها: این تحقیق نوعی مطالعه تجربی از نوع کارآزمایی بالینی است که بر روی ۳۲۴ کودک ۱/۵ ماه تا ۶ ساله دریافت کننده واکسن ثلاث ساخت مؤسسه رازی طی سال ۱۳۷۸ صورت گرفت. این کودکان به طور تصادفی به دو گروه مورد و شاهد تقسیم شدند. در گروه مورد استامینوفن به میزان ۱۵ mg/kg/dose در زمان دریافت واکسن و سپس هر ۶ ساعت به مدت ۴۸ ساعت استفاده گردید. پس از ۴۸ ساعت عوارض حاصله در هر دو گروه در پرسش نامه‌هایی توسط متخصص کودکان ثبت گردید. سپس داده‌ها استخراج و با تست آماری Chi-square مورد قضاوت قرار گرفت و تأثیر عدم دریافت استامینوفن با بروز هر کدام از عوارض در نمونه‌ها تعیین و تعمیم پذیری آن در جامعه با احتمال ۹۵ درصد برآورد گردید.

یافته‌ها: دو گروه مورد مطالعه از لحاظ سن و جنس مشابه بودند. از ۳۲۴ کودک مورد بررسی، ۲۸۱ نفر (۸۶/۷ درصد) دچار یک یا چند عارضه شدند و ۴۳ نفر (۱۳/۳ درصد) هیچ عارضه‌ای پیدا نکردند. در گروه شاهد ۸۸/۹ درصد و در گروه مورد ۸۴/۶ درصد عارضه پیدا کردند که به لحاظ عوارض کلی مشابه بودند (N.S). شایع ترین عارضه عمومی تب با فراوانی ۶۶/۱ درصد در گروه شاهد و ۴۶/۹ درصد در گروه مورد ($P < 0/0007$) و شایع ترین عارضه موضعی درد محل تزریق به میزان ۵۸ درصد در گروه شاهد و ۳۵/۲ درصد در گروه مورد بود ($P < 0/0001$). عدم دریافت استامینوفن باعث افزایش کج خلقی بین ۳ - ۱/۲ را برابر ($P < 0/05$) و افزایش درد بین ۲/۷ - ۱ برابر شد ($P < 0/05$).

نتیجه گیری: استامینوفن بعضی از عوارض واکسن را کاهش می دهد و تجویز آن به هنگام دریافت واکسن توصیه می شود. با این حال به دلیل عدم کاهش جدی بعضی از عوارض راه های دیگر پیشگیری را نیز توصیه می کنیم.

واژگان کلیدی: واکسن ثلاث، عوارض، استامینوفن.

۲- دانشگاه علوم پزشکی کاشان، دانشکده بهداشت

مقدمه

یکی از علل عمده مرگ و میر اطفال در گذشته بیماری‌های عفونی بود که باعث شد محققین درصدد پیدا کردن راه‌هایی جهت جلوگیری از آنها باشند. یکی از عمده‌ترین راه‌های محافظت از کودکان استفاده از واکنس‌ها است. واکنس‌ها ترکیباتی هستند که به منظور جلوگیری از بیماری‌های عفونی به کار می‌روند. یکی از واکنس‌های به کار برده شده که تأثیر زیادی در کاهش مرگ و میر در سطح جهانی داشت واکنس سه‌گانه (DTP)¹ است (۱ و ۲). این واکنس حاوی توکسوئید دیفتری، توکسوئید کزاز و باسیل کشته شده سیاه سرفه همراه با یک ماده نگهدارنده حاوی آلومینیوم است. طبق برنامه کشوری این واکنس در ۱/۵، ۳، ۴/۵، ۱۵ ماهگی و ۶ سالگی به میزان ۰/۵ سی‌سی به صورت داخل عضلانی تزریق می‌شود (۳). علی‌رغم کاهش چشمگیر مرگ و میر حاصل از بیماری‌های سیاه سرفه، دیفتری و کزاز توسط واکنس فوق وجود عوارض متعدد و اثبات شده آن باعث ایجاد نگرانی در والدین و پزشکان شده است. به طور کلی عوارض واکنس ثلاث شامل واکنش‌های موضعی (درد، تورم و قرمزی ناحیه تزریق)، واکنش‌های عمومی شایع (تب، واب‌آلودگی، بی‌اشتهایی) و واکنش‌های عمومی ناشایع (استفراغ، گریه مداوم) و بالاخره واکنش‌های جدی (تشنج، آنسفالوپاتی، تب بالاتر از ۴۰/۵ درجه سانتی‌گراد) است که باعث قطع واکسیناسیون در نوبت‌های بعدی می‌شود (۴).

با توجه به اهمیت تزریق واکنس ثلاث و فراوانی عوارض حاصله و مخاطره‌آمیز بودن بعضی از این عوارض، لزوم شناسایی راه‌های کاهش عوارض فوق بدیهی به نظر می‌رسد. یکی از مداخلاتی که می‌تواند بر کاهش عوارض پس از تزریق مؤثر باشد استفاده از استامینوفن خوراکی است که در بعضی منابع و تحقیقات بیان شده است. (۶ - ۴).

با توجه به اهمیت موضوع و محدود بودن تحقیقات در این رابطه در کشور ما بر آن شدیم که در سطح شهر کاشان در مورد تأثیر تجویز استامینوفن در کاهش عوارض واکنس سه‌گانه مطالعه‌ای انجام دهیم.

مواد و روش‌ها

این تحقیق نوعی مطالعه تجربی از نوع کارآزمایی بالینی (Clinical Trial) است که بر روی کودکان ۱/۵ ماه تا ۶ سال که در موعد مقرر جهت تزریق واکنس سه‌گانه مراجعه می‌کردند صورت گرفت. در این مطالعه پس از تعیین مراکز و پایگاه‌های بهداشتی شهر کاشان و کسب اجازه از معاونت محترم بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی، کودکان مراجعه‌کننده جهت واکسیناسیون در صورت نداشتن هرگونه بیماری به طور تصادفی به دو گروه مورد (مصرف‌کننده استامینوفن) و شاهد (بدون مصرف استامینوفن) تقسیم شدند.

گروه مورد پس از تزریق واکنس و هر ۶ ساعت به مدت ۴۸ ساعت استامینوفن ساخت شرکت کیمیدارو به میزان ۱۵ mg/kg/dose استفاده

¹ - DTP = Diphteria Tetanus Pertusis

پس از ۴۸ ساعت کودکان به مراکز از قبل تعیین شده مراجعه نمودند و پرسشنامه آنها توسط پزشک متخصص اطفال پس از ویزیت کامل تکمیل

۹۵ درصد در جامعه برآورد گردید. هم‌چنین تأثیر استامینوفن بر عوارض به تفکیک جنس کودکان نیز تعیین و مورد قضاوت آماری قرار گرفت.

نتایج

تحقیق بر روی ۳۲۴ کودک، در دو گروه مساوی ۱۶۲ نفره انجام گرفت. در هر گروه ۸۰ (۴۹/۳ درصد) پسر و ۸۲ (۵۰/۷ درصد) دختر بودند. در جدول شماره ۱ توزیع کودکان در گروه‌های مورد و شاهد بر حسب جنس و سن دریافت واکسن ارائه گردیده است و نشان می‌دهد گروه‌ها به لحاظ جنس و سن (نوبت‌های دریافت واکسن) با هم مشابه بودند.

کردند. به گروه شاهد کودکان واکسینه شده هیچ دارویی تجویز نشد.

پرسشنامه‌ای حاوی اطلاعات دموگرافیک، عوارض واکسن و نوبت تزریق واکسن طراحی شد. در صورتی که در فاصله ۴۸ ساعت برای کودک عارضه‌ای ایجاد می‌شد همان موقع به این مرکز مراجعه و توسط پزشک متخصص اطفال معاینه می‌شدند و در پایان ۴۸ ساعت نیز مجدداً مراجعه می‌کردند و پس از ویزیت پرسشنامه تکمیل می‌گردید.

در پایان پرسشنامه‌های مربوطه جمع‌آوری و اطلاعات با استفاده از آزمون Chi-square مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

خطر نسبی (R.R) Relative Risk و خطر منتسب (AR) Attributed Risk عدم تجویز استامینوفن در پیشگیری از هر یک از عوارض در داخل نمونه تعیین و فاصله اطمینان آن با احتمال

جدول ۱- توزیع کودکان در دو گروه بر حسب جنس و سن دریافت واکسن ثلاث

نوبت دریافت واکسن (سن)					جنس		خصوصیات کودکان گروه‌ها
۴-۶ سالگی	۱۵ ماهگی	۴/۵ ماهگی	۳ ماهگی	۱/۵ ماهگی	پسر	دختر	
۶	۳۶	۳۱	۴۴	۴۵	۸۰	۸۲	شاهد (N=۱۶۲)
۶	۳۶	۳۱	۴۴	۴۵	۸۰	۸۲	مورد (N=۱۶۲)

عوارض کلی مشابه بودند (N.S). توزیع کودکان مورد بررسی بر حسب انواع عوارض و به تفکیک گروه‌های دریافت‌کننده استامینوفن و شاهد در جدول شماره ۲ ارائه گردیده است و نشان می‌دهد استامینوفن موجب کاهش کج‌خلقی و درد شده

از نمونه‌های مورد بررسی ۲۸۱ نفر (۸۶/۷ درصد) دچار یک یا چند عارضه و ۴۳ نفر (۱۳/۳ درصد) هیچ عارضه‌ای پیدا نکردند. در گروه شاهد ۱۴۴ نفر (۸۸/۹ درصد) و در گروه مورد ۱۳۷ نفر (۸۴/۶ درصد) دچار عارضه شدند که به لحاظ

به طوری که عدم دریافت استامینوفن باعث افزایش کج خلقی از حداقل ۱/۲ تا حداکثر ۳ برابر ($P < 0/05$) و افزایش درد از حداقل ۱ تا حداکثر ۲ برابر می شود ($P < 0/05$). دریافت استامینوفن تأثیری روی خواب آلودگی، استفراغ و

قرمزی محل تزریق ندارد. این دارو بر روی تب، بی‌اشتهایی، تورم ناحیه تزریق و سایر عوارض تأثیری در جهت کاهش داشت ولی خطر نسبی بروز عارضه را کاهش نداد.

جدول ۲- توزیع کودکان دریافت کننده واکنش ثلاث بر حسب بروز عوارض و تفکیک استفاده یا عدم استفاده از استامینوفن

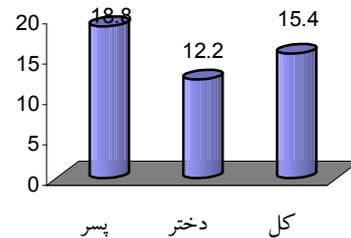
A.R****	R.R**		نتیجه آزمون	گرفته (مورد) N=۱۶۲	نگرفته (شاهد) N=۱۶۲	استامینوفن عوارض
	CI***	میزان				
۲۶/۵	۱/۲-۳	۱/۸۶	$P < 0/0001$	۵۰ (۳۰/۹)	۹۳ (۵۷/۴)*	کج خلقی
۲۲/۸	۱-۲/۷	۱/۶	$P < 0/0001$	۵۷ (۳۵/۲)	۹۴ (۵۸)	بروز درد
۱۹/۱	۱/۲-۱/۹۱	۱/۵	$P < 0/0007$	۷۶ (۴۶/۹)	۱۰۷ (۶۶)	بروز تب
۱۵/۲	۱/۱۴-۱/۷۵	۱/۴	$P < 0/003$	۳۶ (۲۲/۲)	۶۱ (۳۷/۶)	تورم ناحیه تزریق
۱۲/۳	۱/۲-۱/۸۷	۱/۴۹	$P < 0/004$	۱۶ (۹/۹)	۳۶ (۲۲/۲)	بی‌اشتهایی
۹/۹	۱-۱/۵۸	۱/۲۸	N.S	۳۷ (۲۲/۸)	۵۳ (۳۲/۷)	قرمزی محل تزریق
۵/۵	۱/۲-۲/۱	۱/۵۸	$P < 0/03$	۴ (۲/۵)	۱۳ (۸)	گریه مداوم
۴/۹	۱-۱/۷۸	۱/۳۲	N.S	۱۰ (۶/۲)	۱۸ (۱۱/۱)	استفراغ
۳/۱	۱-۱/۶۸	۱/۲۱	N.S	۱۱ (۶/۸)	۱۶ (۹/۹)	خواب آلودگی

* اعداد داخل پرانتز معرف درصد هستند. ** خطر نسبی *** فاصله اطمینان **** خطر متسبب

شده است و نشان می‌دهد که در پسران ۱۸/۸ درصد و در دختران ۱۲/۲ درصد عوارض کاهش یافته است که این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار

در هیچ مورد عارضه جدی مثل تشنج و هیپوتونی دیده نشد. تأثیر استامینوفن در پیشگیری از عوارض به تفکیک جنس در نمودار شماره ۱ ارائه

نیست و استامینوفن در گروه پسر و دختر یکسان عمل کرده است.

ز

مودار ۱- توزیع ۱۶۲ کودک واکسینه شده دریافت‌کننده استامینوفن بر حسب درصد پیشگیری از عوارض به تفکیک جنس

بحث

در این مطالعه ۳۲۴ کودک دریافت‌کننده واکسن ثلاث در دو گروه مورد و شاهد مورد بررسی قرار گرفتند که از این تعداد ۲۸۱ نفر (۸۶/۷ درصد) دچار عارضه شدند. در گروه شاهد ۱۴۴ نفر (۵۱/۲ درصد) و در گروه مورد ۱۳۷ نفر (۴۸/۸ درصد) عارضه پیدا کردند. شایع‌ترین عارضه ایجاد شده در هر دو گروه تب بود که در ۱۰۷ نفر (۶۶/۱ درصد) از گروه شاهد و ۷۶ نفر (۴۶/۹ درصد) از گروه مورد حادث گردید. تفاوت بین دو گروه از نظر آماری معنی‌دار بود ($P=0/0007$) در مطالعه‌ای که توسط Lewis K و همکاران در دانشکده پزشکی UCLA در سال ۱۹۸۸ انجام شد، شیوع تب به طور واضح در گروه دریافت‌کننده استامینوفن کمتر بود (۵). در مطالعه‌ای که توسط Greenberg و همکاران در سال ۱۹۸۷ انجام شد بروز تب در گروه دریافت‌کننده استامینوفن ۵۰ درصد کاهش داشت (۷).

در مطالعه Cody CL و همکاران در سال ۱۹۸۱ که در بیانیه سازمان بهداشت جهانی نیز آمده است، میزان بروز تب به دنبال واکسن ثلاث ۵۰ درصد گزارش گردید (۸) که با نتیجه به دست

آمده مطالعه حاضر مطابقت ندارد. علت این عدم تطابق می‌تواند ناشی از این باشد که در مطالعه حاضر درجه حرارت بالاتر از ۳۷ درجه سانتی‌گراد تب حساب شده است ولی در مطالعه مذکور درجه حرارت بالاتر از ۳۸ درجه سانتی‌گراد تب محسوب گردیده است. در مطالعه دکتر دانشجو و همکاران در چند مرکز بهداشتی - درمانی تهران در سال ۱۳۷۸ میزان بروز تب در کودکان دریافت‌کننده واکسن ثلاث ۷۳ درصد بوده است که با نتیجه به دست آمده از مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد (۶).

در این مطالعه میزان بروز درد در گروه مورد ۳۵/۲ درصد و در گروه شاهد ۵۸/۰۲ درصد بود که تفاوت بین دو گروه از نظر آماری معنی‌دار است ($P<0/0001$).

در مطالعه Lewis K و همکاران در گروه دریافت‌کننده استامینوفن بروز درد کاهش قابل ملاحظه‌ای نسبت به گروه شاهد داشت (۵).

در مطالعه دکتر دانشجو و همکاران میزان بروز درد در کودکان دریافت‌کننده واکسن ثلاث ۶۰ درصد بیان شده است (۶) که با نتیجه گروه شاهد مطالعه حاضر مطابقت دارد. در مطالعه Cody CL و همکاران بروز درد ۵۰ درصد بود (۵).

سایر عوارض موضعی نظیر تورم و قرمزی در گروه شاهد به ترتیب ۳۷/۶ و ۳۲/۷ درصد و در گروه مورد به ترتیب ۲۲/۲ و ۲۲/۸ درصد بوده است که تفاوت بین دو گروه از نظر آماری معنی‌دار بود ($P=0/003$ و $P=0/06$).

بروز این دو عارضه در مطالعه Cody CL و همکاران به ترتیب ۴۰ و ۳۳ درصد ذکر گردیده است (۸) که با مطالعه حاضر هم‌خوانی دارد.

در مطالعه دکتر دانشجو و همکاران میزان عوارض فوق به ترتیب ۵۰/۹ و ۴۳/۶ درصد گزارش

شد که نسبت به نتایج مطالعه حاضر درصد بالاتری بوده است (۶).

یکی از عوارض عمومی بی‌اشتهایی بود که در گروه مورد ۹/۹ درصد و در گروه شاهد ۲۲/۲ درصد بود و از نظر آماری اختلاف معنی‌داری بین دو گروه وجود داشت ($P=0/004$). این عارضه در مطالعه دکتر دانشجو و همکاران ۲۱ درصد (۶) و در مطالعه Cody CL و همکاران ۲۰ درصد (۸) بود که با نتیجه مطالعه حاضر در گروه شاهد مطابقت دارد.

خواب‌آلودگی در گروه مورد ۶/۸ درصد و در گروه شاهد ۹/۹ درصد بود ولی این عارضه در مطالعه دکتر دانشجو و همکاران ۳۰ درصد (۶) و در مطالعه Cody CL و همکاران ۳۳ درصد (۸) بود که در هر دو مورد نسبت به نتیجه حاضر درصد بالاتری را نشان داد کج‌خلقی در گروه مورد ۳۰ درصد و در گروه شاهد ۵۷/۵ درصد بود که اختلاف بین دو گروه از نظر آماری معنی‌دار بود ($P<0/0001$).

در مطالعه Lewis K و همکاران نیز بروز کج‌خلقی در گروه دریافت‌کننده استامینوفن به طور واضحی کمتر بوده است (۵). این عارضه در مطالعه

Cody CL و همکاران ۵۰ درصد بود که با نتیجه مطالعه حاضر مطابقت دارد (۸). ولی بروز این عارضه در مطالعه دکتر دانشجو و همکاران ۶/۴ درصد بود که نسبت به نتیجه حاضر به مراتب کمتر است (۶).

نتیجه‌گیری

در هر دو گروه میزان عوارض بالا بوده است و استامینوفن نتوانسته است کاهش بارزی در کل عوارض ایجاد کند. با توجه به این که استامینوفن نتوانسته است در بعضی عوارض کاهش بارزی را نشان دهد تجویز آن در هنگام تزریق واکسن به میزان ۱۵mg/kg/dose توصیه می‌شود، اما به دلیل عدم کاهش جدی بعضی از عوارض بهتر است از سایر وسایل پیشگیری نیز استفاده شود. بر این اساس مطالعات بیشتری بر روی سایر داروهای کاهنده عوارض توصیه می‌شود.

تقدیر و تشکر

از همکاری پرسنل محترم مراکز بهداشتی - درمانی شهرستان کاشان که در انجام این تحقیق ما را یاری کردند تشکر و قدردانی می‌نمایم.

References:

- 1- Behrman RE, Kliegman RM, Arvin AM. Nelson Textbook of Pediatrics. 16th ed, Philadelphia: WB Saunders, 2002; p: 362-364.
- ۳- کمیته کشوری ایمن سازی. برنامه و راهنمای ایمن‌سازی. وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، معاونت امور بهداشتی، اداره کل پیشگیری و مبارزه با بیماری‌ها، چاپ پنجم.
- 4- Mackett JD. Williamson; Human vaccines and vaccination. Bios Scientific Publisher, 1995; p:181.
- 5- Lewis K, Cherry JD, Sachs MH, et al. The effect of prophylactic acetaminophen administration on reactions to DTP vaccination. Am J Dis Child 1988; 142: 62-65
- ۶- دانشجو، حاجی‌زاده. مطالعه عوارض واکنش‌های سه‌گانه در کودکان کمتر از ۶ سال در چند مرکز بهداشتی - درمانی شهر تهران: مجله بیماری‌های کودکان ایران، سال دوازدهم، شماره ۴، صفحه ۱۹-۱۴.

- 7- Greenbergs MM, Gold R, et al. Adverse reaction to DTP, polio vaccination at 18 month of age. *Pediatrics* 1989; 83: 679-82.
- 8- Cody Cl, Baraff LJ, Cherry JD. Normal rates of AEFIS adverse event following immunization. *Pediatrics* 1981; 68: 650-60.